N°. 669. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

ZONDAG 22, MAANDAG 23 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet, Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Het Ontwerp van Wet

tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.

Onder de meest heilzame bepalingen, die door de herziening van 1848 in onze Grondwet zijn gebragt, behoort voorzeker de tweede alinea van art. 60, luidende: »De wet regelt de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.« Deze bepaling was mede het uitvloeisel van het verlangen, om orde te houden in 's lands finantien, om een einde te maken aan eene willekeurige beschikking over millioenen schats en om te beletten, dat die treurige staat van zaken, wat 's lands finantiën betreft, terugkeerde, waaruit wij alleen door de stoutste finantiële maatregelen en door de grootste zelfopoffering van de zijde der Natie werden gered, maar waarvan wij nu nog de gevolgen gevoelen, doordien jaarlijks op de begrooting eene som voor renten van de Nationale Schuld moet worden gebragt, die alléén grooter is dan hetgeen noodig is tot bestrijding van al de overige behoeften van den Staat. In 1848 begreep men te regt, dat niet langer eene som van ruim 80 millioenen in de koloniën kon worden beheerd, zonder eene behoorlijke contrôle, terwijl in het moederland eene begrooting van 70 millioenen tot op elke cent aan het stiptste onderzoek door de Volksvertegenwoordiging werd onderworpen.

Zeven jaren zijn verloopen sedert de herziening van de fundamenten van ons Staatsgebouw. Dezelfde man stond gedurende bijna al dien tijd aan het hoofd van het Departement van Koloniën. Meermalen werd met nadruk aangetoond, dat het allernoodzakelijkst was uitvoering te geven aan art. 60 der Grondwet; omdat zelfs de vaststelling der begrooting in het moederland illusoir kon worden geacht, zoolang de Regering over ruim 80 millioenen boven de Staatsbegrooting kon beschikken. De Minister van Koloniën verschoof echter van jaar tot jaar de vervulling van de hem opgedragene taak, en wist telkens voorwendsels te vinden, om zijne handelwijze ten deze te kleuren. Eerst moesten de Regerings-reglementen worden vastgesteld; daarna wilde hij afwachten welk stelsel van comptabiliteit voor het moederland werd aangenomen. Dit laatste argument vooral wordt in de Memorie van Toelichting herhaald, hoezeer herhaaldelijk door bevoegde beoordeelaars de verklaring werd afgelegd, dat men volstrekt niet inzag, dat het moest worden afgekeurd, dat eenig verband tusschen die twee onderwerpen zou bestaan. Hoe dit ook zijn moge, na vele jaren wachtens werd bij Koninklijke boodschap van 3 Maart jl. aan de Tweede Kamer een wetsontwerp ingediend tot regeling van het beheer en de verantwoording van de koloniale geldmiddelen. De Commissie van Rapporteurs, over dat wetsontwerp benoemd, bestond uit de heeren STORM VAN 'S GRAVESANDE, HUGUENIN, ROCHUSSEN, VAN BOSSE en THORBECKE, en op den 2 Julij 1855 bragt zij haar verslag uit. Wij willen een en ander uit dit verslag opnemen; een stuk, dat in de meest krachtige bewoordingen den reactionnairen geest, de onvolledigheid en den weinigen zamenhang van de gedane wetsvoordragt in het licht stelt.

Wij mogen de opmerking niet nalaten, dat dit wets-ontwerp wel de eerste belangrijke voordragt is, waaruit men de beginselen van het April-Ministerie kan nagaan, voor zoover het koloniale zaken betreft. Het Regerings-reglement en de wetten tot herstel van het muntwezen zijn voorbereid en aanvankelijk behandeld door den Minister van Koloniën, tijdens hij zitting had in het vorige Kabinet, en de beginselen van de vroegere Regering moesten daarin natuurlijk doorschemeren. Hetzelfde moet het geval zijn met de hoogst belangrijke voordragt, die thans aan het oordeel van de Staten-Generaal werd onderworpen. Neemt men daarbij in aanmerking, dat de Minister van Koloniën mede-onderteekenaar is van het programma, waarin hij de beginselen van zijne vroegere ambtgenooten verloochende, die hij nog slechts weinige dagen vroeger zoo openlijk had verkondigd in den bekenden brief aan den Koning, dan moeten wij ook het tegenwoordig wets-ontwerp aan het programma van het April-Ministerie toetsen. En welke waren die beginselen? Het Ministerie VAN HALL-DONKER trad op met de beloften: dat het de Grondwet zou handhaven en in milden zin ten uitvoer leggen; dat het den Koning meer eere zou geven en in meer monarchaal-constitutionelen zin zou helpen regeren. Elke daad bijna van de tegenwoordige Ministers was eene verloochening van die beginselen en drukte het zegel op onze overtuiging, al dadelijk uitgesproken, dat deze woorden niets dan holklinkende phrases waren of onwaardige insinuatien bevatten. Laat ons zien in hoeverre de Minister van Koloniën van zijnen kant op onze meening het zegel drukken moet.

Is de Grondwet in milderen zin bij dit wetsontwerp uitgelegd? De Minister heeft tot hoofdbeginsel van zijn wetsontwerp gesteld, dat de wetgevende magt volstrekt uitgesloten zal zijn van elke bemoeijing met het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen. Wij vragen met het verslag: Is het denkbaar, dat de Grondwet beveelt dat dit onderwerp geheel aan de uitvoerende magt zal worden opgedragen? »Het voorschrift »kon dan veilig achterwege gebleven zijn, de grootste »geldverspillingen, het meest zorgelooze beheer zou de »vertegenwoordiging lijdelijk moeten aanzien, wanneer »de door de wet gestelde vormen maar in acht genomen waren.« Neen! ook wij zeggen, dat zoo de ministeriële verantwoordelijkheid beteekenis zal hebben, zij in de eerste plaats behoort te drukken op het beheer en de verantwoording van het publiek vermogen. En toch wordt die financiële verantwoordelijkheid van den Minister geheel weggecijferd, ofschoon de geschiedenis van de Grondwets-herziening pleit tegen al hetgeen door den Minister van Koloniën is beweerd. *Geen enkel lid* der Staten-Generaal kon zich met zulk een denkbeeld vereenigen. Hetgeen tot nu toe, niet alleen volgens de Grondwet van 1848, maar zelfs van die van 1841 aan de Wetgevende Magt was gegeven, wordt alzoo ontnomen.

Gelukkig land, dat sedert twee jaren door mannen wordt bestuurd, die de Grondwet in zulk een *milden* zin toepassen! Wij ontwaren niet alleen teruggang tot voor 1848, maar zelfs tot voor 1841. Wij zullen door dit ministerie terugkomen tot die heillooze dagen, waarin het nationaal vermogen werd beheerd op eene wijze, die eindelijk geene keuze meer liet tusschen eene opoffering van 127 millioenen en een Staatsbankroet. De regering zal de magt hebben 80 millioenen gulden 's jaars te ontvangen, uit te geven, aan zich zelve te verantwoorden en zich zelve te dechargeren, terwijl de Staten-Generaal wel het toezigt zullen mogen blijven houden over eene begrooting van 70 millioenen. Wie waarborgt ons, dat wanneer wij terugkeeren tot het voorledene, in alle opzigten het noodlottige voorbeeld van den voortijd niet zal worden gevolgd? Bijna elk lid der Tweede Kamer »herinnerde zich het voorledene, »dat de Regering geheel over het hoofd schijnt gezien »te hebben. In moeijelijke oogenblikken had de Regering vroeger een aantal staatsuitgaven uit de koloniale »geldmiddelen gekweten; buiten de staatsbegrooting; »uitgaven voor den staat van oorlog, waarin men zich »vóór 1839 bevond; uitgaven voor de droogmaking »van den Zuidplas in Schieland, voor de Maatschappij »van Weldadigheid, voor de stoomsleepdienst op den »Rhijn, voor gevangenissen, voor pensioenen. De onbeperkte bevoegdheid van beschikking over de koloniale »fondsen was de naaste oorzaak geweest van het rekken van eenen toestand, die tot eene grenzenlooze »verwarring in onze finantien had geleid, eene verwarring, die aan de natie zulke zware offers had gekost, waarvan de herinnering maar al te zeer dreigde »uitgewischt te worden!« Ja, de regering der tegenovergestelde rigting schijnt maar al te zeer te vergeten, dat vroeger uitgaven werden gedaan, die de natie niet kon goedmaken; dat de begrootingen steeds hooger en hooger werden opgedreven of dat de cijfers zoo kunstig gegroepeerd werden, dat de begrooting later bleek fictief te zijn. Op nieuw zien wij toegeven aan eene laakbare zucht tot weelde en verspilling van 's lands finantiën. Op nieuw wil men de tijden doen herleven, waarin alle uitgaven, die de zwaar gedrukte natie niet meer kan dragen, op de koloniale kas worden geschoven. Maar dreigend zien wij in het verschiet, bij het aannemen van zulk een verderfelijk stelsel, waarmede de natie echter niet gediend is, het spooksel voor onze oogen van eene nakende verwarring en ondermijning van 's lands financiën en eene wegcijfering van de ministeriële verantwoordelijkheid, waaraan wij eenmaal de millioenen schuld aan de handelmaatschappij, in één woord STAAT B, onzaliger gedachtenis, te danken hadden.

Ziedaar dan hoe de Minister van Kolonien, onder den indruk van de beginselen der tegenovergestelde rigting, eene mildere toepassing der Grondwet begrijpt. Ziedaar dan hoe de man, die volgens sommigen eene specialiteit is, en die dus zijne beginselen rigt naar die van zijne ambtgenooten in het Kabinet, de Grondwet van 1848 wil handhaven.! Van dien milden (?!) zin was schier geen enkel lid van de Staten-Generaal gediend en zelfs de heer Baud en de heer Stolte zijn warme liberalen tegenover den heer Pahud. Wanneer eene Kamer, die nog zoo vele elementen bevat van den geest, van den volkswaan van den dag, zulk een oordeel uitspreekt, wat zal dan het oordeel zijn van de kiezers, die reeds zoo menigwerf getoond hebben op den weg der genezing te zijn? De stembus zal in 1856, naar wij vertrouwen, daarop het antwoord weten te geven.

Maar er is meer: indien wij alle punten zouden willen opvatten, waarbij de overgroote meerderheid of de geheele Tweede Kamer afwijking of strijd met de Grondwet meenden te bespeuren, wij zouden dag op dag en week op week onze lezers kunnen bezig houden met aanhalingen en ontwikkelingen van hetgeen in het verslag gezegd wordt. Zeer enkele punten kunnen wij slechts opnemen. Het voorgedragen ontwerp bepaalt, dat het slot der koloniale begrooting in de Staatsbegrooting van het Rijk voor datzelfde dienstjaar zal worden opgenomen. Elk slot dus, zoowel voordeelig als nadeelig, het resultaat van de koloniale begrooting, zal zonder eenig onderzoek van de zijde der wetgeving en zonder dat zij eenigen invloed op de vaststelling dier begrooting kunnen uitoefenen, eenvoudig als uitgaven in de Staatsbegrooting worden opgenomen! De Staten-Generaal zullen alzoo, terwijl zij niets meer te maken zal hebben met al dergelijke onderwerpen, als: het contract met de Handel-Maatschappij, het Muntwezen, de al of niet schadeloosstelling voor de emancipatie der slaven — onderwerpen, die voortaan aan de willekeur der regering zullen worden overgelaten, eenvoudig verklaren: er zijn eenige millioenen te kort; de natie zal die moeten te goed doen! Terwijl zij dergelijke onderwerpen tot nog toe hebben geregeld, zullen zij, nadat uitvoering is gegeven aan een voorschrift van de Grondwet, waardoor verwarring en verspilling van 's lands financien moest worden voorkomen, dit alles overlaten aan het oordeel van eene Regering, die, het is herhaaldelijk door de Kamer verklaard, eene neiging heeft om de uitgaven op te voeren boven de krachten der natie! En hoe is dit te rijmen met de artt. 119 en volgende van de Grondwet? Die vraag zal de Minister van Koloniën moeten beantwoorden.

Hoe de verwarring bovendien zal worden in de hand gewerkt, door de bepalingen omtrent het overbrengen van restanten van een vorig op een volgend dienstjaar, dit wordt in het verslag duidelijk uiteengezet. De Regering, die alles aan zich zelve wil zien overgelaten, die millioenen schats zonder eenige contrôle wil beheeren, wil zelfs niet den waarborg, dat de magt, die, op welke onvoldoende wijze dan ook, hare handelingen zal nagaan, weten zal, hoeveel in elk jaar is uitgegeven en of de begrooting niet is overschreden; want de inkomsten en uitgaven van de eeredienst zullen op die van eene andere kunnen worden overgebragt. De Kamer

vindt ook bezwaar in dat beginsel. Wij zouden bijna tot eene andere conclusie komen. Geeft men aan den Minister van Kolonien de bevoegdheid om onbeperkt over 80 millioenen 's jaars te beschikken; cijfert men zijne verantwoordelijkheid daaromtrent bijna geheel weg; stelt men eene contrôle daar, die zelfs geen schaduw van contrôle is, waarom zou men dan dat weinige meer niet kunnen toestaan?

Een oud spreekwoord zegt toch te regt: »Kom ik over den hond, dan kom ik over de staart«. De Minister van Kolonien is in zooverre consequent. Treedt men alle goede beginselen van comptabiliteit en ministriële verantwoordelijkheid op zoodanige wijze onder den voet, als bij de gedane voordragt het geval is; ziet de Staten-Generaal af van hare taak; laat de Natie toe, dat zij teruggevoerd worden tot de heillooze dagen van het verledene, dan komt het inderdaad op zoo weinig niet aan. Maar de Natie en de door haar gekozene Vertegenwoordiging begrijpen op eene andere wijze de handhaving van de in 1848 bezworene Grondwet en zij is afkeerig van eene toepassing in *zóó milden zin*.

Indien ooit duidelijk is uitgeblonken het verschil tusschen de constitutionnele en de tegenovergestelde rigting, dan is het wel door deze wetsvoordragt. Terwijl wij het betreuren, dat zoo iets mogelijk is geweest, constateren wij het feit, dat men slechts behoeft na te gaan, welke beginselen door den Minister van Koloniën vroeger zijn beleden en die, welke hij thans in zijne voordragten nederlegt, om te zien, waarin dat verschil bestaat. Indien wij al eens aannemen met hen, die den Minister in 1853 verdedigden wegens handelingen, waarvan de qualificatie aan het nageslacht moet worden overgelaten, dat die Minister eene specialiteit is, dan kan men nu zien, welke de drijfveeren waren en nog zijn van de constitutionnelen in den lande, en die van de tegenovergestelde rigting. Indien er nog een enkel bewijs noodig ware, hoe groot de klove is, die 1848 van 1853 scheidt, wij vinden het dan in het wetsontwerp tot regeling van het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen.

Wij zullen zien of de tegenovergestelde rigting in andere opzigten getrouwer is gebleven aan de zoo hoog klinkende leus, ook als grief tegen onze vrienden aangevoerd, dat zij meer eer zou geven aan het hoofd van den Staat en in monarchaal-constitutionnelen zin zou helpen besturen. Dit punt en enkele andere opmerkingen zullen wij nader aanstippen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De berigten uit Frankrijk bepalen zich nog hoofdzakelijk tot de leening, welke in Parijs al de aandacht innemen. De inschrijvers blijven, bij voortduring, zeer talrijk, en de minister van finantien heeft zelfs maatregelen moeten nemen om, zoo mogelijk, te verhinderen, dat de inschrijving niet geheel genomen worde door de aanvragen van het bevoorregte minimum der 50 fr. rente.

Uit Engeland verneemt men dat het voorstel van den heer Roebuck dat lot heeft gehad, hetwelk daarvan verwacht werd: de voorloopige vraag, namelijk of het in overweging zou worden genomen, op den voorslag van den generaal Peel gesteld en door de regering ondersteund, is met eene meerderheid van 107 stemmen ten voordeele van het ministerie beslist. Nogtans schijnt het hieruit niet te veel hoop te mogen ontleenen dat het op eene blijvende afdoende meerderheid in het Lagerhuis kunne rekenen; er loop onder de tegenwoordige stemming de vrees voor ontbinding, de zucht ook om het bewind in dit moeijelijk oogenblik niet te zeer in de engte te drijven.

Uit de Krim heeft men weinig ander nieuws dan het berigt van een nieuwen kleinen uitval der Russen in den nacht van den 18; welke uitval echter ook werd afgeslagen. Er schenen nog verscheidene dagen te zullen verloopen, alvorens het bombardement hervat en iets van aanbelang ondernomen zou worden.

De verzoening tusschen Griekenland en Turkije is thans voor goed tot stand gebragt, de Grieksche Kamers hebben, ten blijke daarvan, het onlangs tusschen beide landen geteekende handelsverdrag eenstemmig goedgekeurd. De Grieksche regering heeft eene voordragt van belangrijken aard gedaan: die tot aanleg van een spoorweg van den Piraeus tot Athene, den eersten weg van dien aard, die in Griekenland tot stand zou komen. De tijdingen uit de gewesten zijn gunstiger: de rooverijen verminderen.

ENGELSCHE POST.

In eene der jongste zittingen van het Lagerhuis heeft lord Palmerston op eene interpellatie van den heer Layard geantwoord, dat geene commissie te Weenen zitting houdt tot het ontwerpen van eene regeringsvorm voor de Donauvorstendommen, maar dat zich eene gemengde commissie aldaar bezig houdt met het ontvangen van de eventuële klagten betreffende hunne bezetting.

— Lord Albemarle kondigde Dingsdag in het Hoogerhuis zijn voornemen aan tot het doen eener motie wegens den Engelschen handel in Russische voortbrengselen, die z. i. door de geldmiddelen des vijands te stijven, tot verlenging van den oorlog berekend is. Wat hij dan zeggen wilde zou geenszins tot benadeeling der regten van onzijdigen strekken.

— De *Times* heeft zich krachtig verzet tegen de aanneming der motie van den heer Roebuck, en ten voordeele uitgelaten voor het voorstel van den generaal Peel, om daarop tot de orde van den dag over te gaan. Het Parlement moet, zegt dat blad, de regering ondersteunen, mits deze zich verbindt den oorlog in de Krim vóór den winter ten einde te brengen, en, als het beleg van Sebastopol niet voorigezet wordt, eene afwending in het hart van Rusland te maken.

— De graaf van Vlaanderen is den 17 dezer van Londen naar Edinburg gereisd. Men denkt dat Koning Leopold Maandag of Dingsdag aanst. naar Brussel terug zal keeren.

— De commissie, belast met het onderzoek naar het gedrag der policie bij de ongeregeldheden in Hyde Park, heeft den 18 dezer hare zitting hervat, waarin onderscheidene getuigen zijn gehoord, die zich allen zeer ongunstig over haar hebben uitgelaten. Volgens hunne verklaring hebben de policie-agenten de menigte ruw behandeld, deze zonder aanleiding met hunne stokken geslagen en mishandeld, zoodat verscheidene der door haar aangevallen personen zelfs eenige dagen buiten staat waren te arbeiden.

— De commissie, tot onderzoek naar het al of niet doelmatige der wet tot verkoop van bier op Zondag, heeft den 19 dezer weder eene bijeenkomst gehouden, waarin de heer Wakleij, *coroner* van Suddlesex, gehoord is, die zich sterk tegen het verbod van den verkoop van bier op Zondag heeft uitgelaten, en al de schadelijke gevolgen daarvan heeft doen uitkomen.

Volgens hem was de wet oorzaak dat de dronkenschap, indien die des Zondags al afgenomen had, 's Maandags en Dingsdags zeer was toegenomen.

— De Engelsche troepen op de kust van Afrika hebben den 21 Mei eene nederlaag geleden. De *Teazer* was naar Malageak gestoomd, om voldoening te vragen voor eene beleediging, een Engelsch onderdaan, door den vorst van dat land aangedaan. 150 man verlieten Sierra Leona en wierpen bommen in de stad, schonken den vorst, die de parlementaire vlag had doen hijschen, een uur van beraad en staken, na verloop daarvan, Malageak in brand. Maar toen werden zij door de overmagt overvallen en van de 150 man keerden slechts 66 op de *Teazer* terug; onder de 72 buiten gevecht gestelden waren 4 officieren.

— De generaal Peel heeft in het Huis der Gemeenten voorgesteld om de motie van den heer Roebuck niet in aanmerking te nemen; 289 stemmen hebben zich daarvoor en 182 daartegen verklaard, zoodat het bewind in deze niet onbelangrijke aangelegenheid nog eene meerderheid van 107 stemmen voor zich heeft gehad.

— Het is niet onbelangrijk eene recapitulatie te maken van de Engelsche generaals, die gedurende den veldtogt gestorven of gesneuveld zijn of wegens gebreken naar Engeland terugkeeren moesten. Gestorven zijn: lord Raglan, Tylden (aan de cholera), de Ros, Cathcart (gesneuveld bij Inkermann), Goldie (gesneuveld bij Inkermann), Strangways (gesneuveld bij Inkermann), Adams (gekwetst bij Inkermann en gestorven in het hospitaal te Scutari), Estcourt (aan de cholera), sir John Campbell (gesneuveld den 18 Junij). Als invaliden zijn teruggekeerd: Torrens (gekwetst bij Inkermann), de Lacy Evans, de hertog van Cambridge, Bentinck, Buller, lord Lucan, Scarlett, Bourgoyne, Pennefather, sir George Brown; Eyre (gekwetst den 18 Junij) en Godrington. Alles en alles zijn er derhalve van de oorspronkelijke met de Engelsche armee in de Krim aangekomen generaals 9 gestorven of gesneuveld, en 12 als voor den verderen veldtogt ligchamelijk onbekwaam voor het vaderland teruggekeerd.

In dezelfde mate hebben ook de overige officieren en de manschap der oorspronkelijke armee in het Oosten geleden; men mag het niet voor overdreven houden als men aanneemt, dat hoogstens nog een tiende deel van deze armee in de Krim in wezen is. En toch is tot op deze ure nog zoo goed als niets bereikt, en de oorlog, als hij voortduren moet, naar zijne politieke en strategische gesteldheid, eerst aan het beginnen.

DUITSCHE POST.

Men meldt uit Weenen, 18 Julij: Het vertrek van den franschen oorlogs-commissaris, den generaal Letang, levert een genoegzaam bewijs, dat de fransche regering de hoop op eene gewapende ondersteuning van Oostenrijk heeft opgegeven. De genoemde officier was alhier in de hoogere kringen zeer wel gezien, maar gevoelde zich na de laatste krijgsverrigtingen in de Krim, in eenen onaangenamen toestand en niet bij magte om de menigvuldige aanmerkingen omtrent de wijze, op welke de oorlog aldaar wordt gevoerd, te beantwoorden.

— De regering heeft besloten om aan de consulaire inrigtingen eene nieuwe uitbreiding te geven, en in onderscheidene havens aan de Zwarte Zee, waar handel naar Tiflis en naar het midden van Azie wordt gedreven, consuls te vestigen.

Men beschouwt het graven van een bevaarbaar kanaal van den Donau naar Kunstendje zoo goed als verzekerd, en men voorspelt daaruit eene niet geringe uitbreiding van den handel van het zuiden van Duitschland naar den Levant.

Een oostenrijksche schipper, welke den 21sten Junij het Sulina-kanaal heeft verlaten, meldt, dat destijds aldaar bijna 9 voeten water stond, dat 20 schepen uit Galatz waren uitgeloopen en andere aldaar zeilree lagen, en dat de cholera had opgehouden. De Turken, welke in Tultscha in bezetting liggen, hebben aldaar batterijen opgeworpen, met welke zij de gemeenschap met den noordelijken Donauoever verhinderen.

Het gerucht, uit Triëst herwaarts overgebragt als of Frankrijk en Engeland het bezit van de Kasteelen aan den Bosporus en de Dardanellen, als voorwaarden voor den waarborg der geldleening hadden gevorderd, wordt hier ter stede als geenszins geloofwaardig voorgedragen.

— De *Oest. Corresp.* deelt mede, dat spoedig de wederbijeenroeping zal plaats hebben van de centrale Lombardysch-Venetiaansche congregatien, welke gebeurtenis als een eersten stap kan worden beschouwd tot herstelling van de vertegenwoordigende vergaderingen.

— Keizer Alexander zal zich voor 's hands niet naar Warschau begeven; daarentegen wordt de aankomst van den Grootvorst Nicolaas aldaar dagelijks verwacht. Niet weinig schrik baarde in deze hoofdstad, dat op slechts 5 mijlen afstands, in den nacht van 11 op 12 dezer, door eene talrijk gewapende bende, behalve de diligence, nog een aantal andere rijtuigen, en zelfs woningen aangevallen, en tusschen de 20 en 30 personen, niet alleen uitgeplunderd, maar op de wreedaardigste wijze vermoord zijn geworden.

— Gedurende de groote mis te Novogorod in Rusland is in die stad een verschrikkelijke brand uitgebarsten, waardoor eene aanzienlijke hoeveelheid koopgoederen, ter waarde van drie millioen roebels, is vernield.

FRANSCHE POST.

Als een niet onbelangrijk teeken des tijds wordt de aandacht gevestigd op de omstandigheid, dat van wege de regering niet alleen alles wordt ontweken, hetgeen aanleiding zou kunnen geven tot het denkbeeld, dat het zoogenaamde herstel der nationaliteiten in de bedoeling der bewindsheden hier te lande zou liggen, maar dat thans zelfs de Polen, die uit het Russische leger zijn gedeserteerd, op dezelfde wijze worden behandeld en naar de Fransche depots gezonden, als de gewone krijgsgevangenen en te gelijk met deze laatsten worden vervoerd. De bevolking in de departementen, die steeds gewoon is geweest om aan de Polen blijken van hare sympathie te geven, heeft eene geheel andere houding aangenomen en wordt in toom gehouden door de gewestelijke overheden, die klaarblijkelijk bevreesd zijn om de regering te mishagen, welke voor hare staatkundige beginselen in deze nog niet openlijk is uitgekomen.

— De *Moniteur* behelst eene depêche van generaal Pélissier van 18 dezer, welke inhoudt, dat de vijand in dien nacht een uitval van de zijde van Inkermann gedaan heeft en afgeslagen is. — De werken te Kamiesch vorderden.

— Het Instituut heeft eene mededeeling ontvangen, die als zeer belangrijk kan worden beschouwd. Het graf van een Phenicisch Koning is namelijk op eene aanmerkelijke diepte van den grond, te Beijrout ontdekt. De sarcophaag die uit zwart marmer bestaat en met een Hebreeuwsch opschrift is voorzien, is door den hertog van Luynes aangekocht, die haar weder met eene belangloosheid, die zijne liefde voor de wetenschappen kenmerkt, aan het instituut ten geschenke heeft gegeven. De inscriptie, die gemakkelijk vertaald is kunnen worden, drukt de verhevenste gevoelens uit, en, hetgeen zonderling mag genoemd worden, het komt volledig overeen met de denkbeelden van het Christendom over de wettigheid van aardsche grootheid. Vervolgens wordt diegene, die dit graf schendt aan de wraak van Actarte gewijd. Niet ver van de plaats waar de sarcophaag gevonden is, moesten de lijken der vrouw en der kinderen van dien koning zich ook bevinden maar men heeft die nog niet kunnen ontdekken.

Het Instituut stelt veel belang in het verhaal, dat de hertog van Luynes van deze ontdekking, die eene verovering op het gebied der wetenschappen mag genoemd worden gegeven heeft, en het heeft besloten dat daarvan eene openbare voorlezing zal worden gedaan op 15 Aug. aanst. zijnde de dag, waarop de vier afdeelingen der akademie hare jaarlijksche zitting houden.

— De plantentuin te Parijs was dezer dagen het tooneel van een belangwekkend voorval, dat aan de geschiedenis van Androcles en zijnen leeuw doet denken. In eene der kooijen voor de wilde dieren bevindt zich een wolf uit Noorwegen, die zoo gevaarlijk is, dat geen der oppassers dien durft naderen. Is het uur der voeding gekomen, dan plaatst men zijne spijze in eene aangrenzende kooi die le[…]dig blijft, waarna men de schutting ophaalt. Voor eenigen tijd, terwijl het dier van de eene in de andere kooi overging, viel de schutting neder en wondde het ernstig. Toen het genezen was scheen het nog wreeder van aard geworden te zijn en wilde niet meer in de etenskooi overgaan. De honger maakte de wolf woedend en men voorzag de noodzakelijkheid om hem dood te schieten. Midderwijl werd het dier door velen bezigtigd en onder anderen ook door zekeren jongen officier, Louis W. genaamd. Op het [...] van dezen laatsten gaf de wolf teekenen van de grootste vreugde, kwam naar de tralien en lekte de plaats waar de officier zijne hand had geslagen. Deze vroeg om in [...] kooi gelaten te worden, en om te doen zien dat hij niets te vreezen had, stak hij zijne hand door de tralien en de wolf lekte die. In de aangrenzende kooi gekomen [...] de schutting ophalen, riep het dier, dat met graagte [...] voedsel nuttigde en begon het te streelen.

De scheiding was smartelijk, en om behoorlijk weg te komen, was de officier verpligt den wolf zijne ledige portemonnaie tot aandenken te laten. Voor ettelijke jaren was de wolf, toen nog jong, bij het overvoeren naar Parijs toevallig gewond. Men zond het dier naar de [...] artsenijkundige school te Alfort, en Louis W., destijds kweekeling in die school, was met zijne genezing belast. Hieruit laat zich de genegenheid van het dier voor [...] heer verklaren, eene genegenheid die met de jaren [...] was vergaan.

— Na het budget te hebben aangenomen, hebben de Cortes in Spanje hunne zitting verdaagd. Eene leening [...] 40 millioen realen moet buiten 's lands gesloten worden. Den 19 dezer vangt denkelijk de betaling der in Junij [...] schenen gelden aan.

— Onder dagteekening van 15 Julij, wordt uit Turin de aankomst gemeld van den Hertog en de Hertogin van Braband. De Koning van Sardinie, heeft onverwijld een bezoek afgelegd bij de genoemde vorstelijke personen.

Ook is daar ter stede aangekomen de Koning van Portugal, vergezeld door zijnen broeder den hertog van Oporto. Beide zijn met bijzondere onderscheiding en met eene zekere plegtigheid ontvangen. Er zouden gedurende het verblijf van Z. M. den Koning Pedro te Turin luisterrijke feesten ter zijner eer worden gegeven.

BELGISCHE POST.

De redactie van het Russisch-gezinde dagblad *le Nord* heeft aan den Minister van Openbare Werken verlof gevraagd, om, even als zulks geschiedt met de dagbladen *l'Indépendance, le Journal de Bruxelles, le Journal pour Rire, de Times, Punch*, enz. exemplaren van haar dagblad ter verkoop te mogen aanbieden in de stations der spoorwegen van den Staat. De Minister heeft dat verzoek van de hand gewezen, op grond alleen, « dat hij het niet raadzaam achtte, om aan de magtiging tot het verkoopen van dagbladen in de stations eenige uitbreiding te geven. »

De *Nord* laat zich daartegen zeer uit.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Verslag over het Wets-Ontwerp houdende bepalingen omtrent de huishouding en de tucht op de koopvaardijschepen.

(*Vervolg en slot van ons N°. van gister.*)

Art. 6. De aanmerking is door sommige leden herhaald dat hier eene omschrijving van het begrip van desertie moet voorkomen. De meeste leden meenden echter, dat die omschrijving niet noodig was, en dat men de zaak gerustelijk aan de beslissing van den regter kon overlaten. Uit de vergelijking der artt. 5 en 6 van het ontwerp blijkt genoegzaam, dat door desertie verstaan moet worden de verwijdering van boord zonder verlof, met bepaald opzet om niet terug te keeren. Uit den aard der zaak staat het aan den regter, in elk geval te onderzoeken, of dat opzet heeft bestaan.

Maar indien alzoo de definitie van desertie wegblijft, eischt dan toch de billijkheid niet, dat eene uitzondering op de algemeenheid der strafbepaling worde gemaakt voor den schepeling, die zich bijv. in eene vlaag van opgewondenheid, zonder verlof, van boord verwijdert, maar spoedig berouw gevoelt en vrijwillig terugkeert? Men meende die vraag toestemmend te moeten beantwoorden.

Door sommige leden werd in bedenking gegeven, of er, behalve de hier bedreigde straffen, niet nog andere middelen in 't werk te stellen waren, ten einde de desertie van schepelingen tegen te gaan. Zij noemden daarbij: 1°. het bedreigen van straf tegen dengeen die, des bewust, eenen deserteur herbergt — in Engeland beloopt degeen, die zich daaraan schuldig maakt, eene geldboete van L. st. 10 —; 2o. het bedreigen van straf tegen schippers of reeders, die, des bewust, eenen gedeserteerden schepeling aannemen; eene bepaling, waaraan de vereischte klem zou worden verzekerd, als de schipper, onder bedreiging van geldboete, bij verzuim, verpligt wierd van elke desertie aangifte te doen, voor zoover die hier te lande plaats heeft aan de ambtenaren met de monstering belast, in de kolonien aan de daar aanwezende autoriteiten, elders buiten 's lands aan de Nederlandsche consuls of de bevelhebbers van daar gestationeerde Nederlandsche oorlogsschepen; 3o. het toekennen van het regt van aanhouding van deserteurs niet slechts aan de autoriteiten hier te lande, maar ook aan die in de kolonien, en buiten 's lands aan de consuls en bevelhebbers van oorlogsschepen, waardoor men dan, ten minste wat het Rijk in Europa en de kolonien betreft, preventive gevangenzetting op kosten van den betrokken persoon verstaat, en dus aanvulling bedoelt van het in de practijk weinig vrucht opleverende beginsel van art. 402 van het Wetboek van Koophandel omtrent het inroepen van de sterke hand; 4o. het ontzeggen van verbindbaarheid aan de verhuring van eenen gedeserteerden schipper bij andere reeders en van gedeserteerde schepelingen bij andere schippers, waarbij dan het regt zou moeten worden toegekend, om de reeds in eene andere dienst getredenen aan te houden en terug te brengen; en 5o. eene betere internationale regeling van de uitlevering van deserteurs, wordende daarbij aangemerkt, dat de reeds geslotene tractaten met opzigt tot het thans behandelde punt niet in alle opzigten voldoen, en dat het voor onze koopvaardijvaart vooral van belang zou zijn van de Britsche regering de uitlevering, zoowel in Europa als in de koloniën te verwerven.

De Commissie van Rapporteurs meent hierbij eene eigene opmerking te mogen voegen. Indien het waar is, gelijk men beweert, dat, bepaaldelijk in Australië, de uitvoering van maatregelen tot het te keer gaan van desertie bemoeijelijkt is geworden door het gemis van Nederlandsche consuls aldaar, dan vraagt zij, of dat bezwaar niet voor vervolg weggenomen zal zijn, nu eenmaal onderzijds het beginsel van toelating van vreemde consuls in de kolonien is aangenomen, als gevolg waarvan men de toelating van Nederlandsche consuls in de kolonien van vreemde Staten verwachten mag.

Art. 8. De vraag is gedaan, of hier nog niet meer disciplinaire vergrijpen moeten worden opgenoemd. Men haalde als voorbeelden aan het hijschen van noodseinen en het inroepen van adsistentie zonder bevel des kapiteins, het heimelijk aan boord brengen van sterken drank en het drijven van sluikhandel buiten 's lands, vooral op kleinere schaal. Of kunnen deze en dergelijke vergrijpen alle onder de algemeene benaming van inbreuk der schepelingen op hunne verpligting worden begrepen?

Het heeft de aandacht getrokken, dat in het 2de lid van het artikel van vechterijen, beleediging en stoorniswekkende onzedelijkheid gesproken wordt, en dus van delicten, die bij het gemeene strafregt onder bepaalde omstandigheden strafbaar zijn gesteld. Dit gaf aanleiding tot de vraag, of de daarvoor bedreigde disciplinaire straf gecumuleerd zal worden met die bij het Strafboek bepaald. Eenige leden meenden, dat dit zoo behoorde te zijn, en wilden dus het in artikel 12 van het ontwerp voorkomend voorbehoud omtrent de toepasselijkheid van daar genoemde artikelen van het Wetboek van Strafregt nog met anderen hebben aangevuld, bijv. voor zooveel vechterij betreft, met de artt. 309 en 311. Anderen daarentegen beweerden, dat door de disciplinaire straf de zaak was afgedaan, het geval alleen uitgezonderd, dat met de opgenoemde vergrijpen een ander misdrijf gepaard ging. Naar hun gevoelen was de moeijelijkheid omtrent hier in aanmerking komende bepalingen van het Wetboek van Strafregt weg te nemen door op het voorbeeld van art. 10 der Belgische wet van 21 Junij 1842, waar men onder de *fautes de discipline* gewag ziet gemaakt van *les disputes*, voor vechterijen en beleediging een ander woord te kiezen.

Art. 11. Vrij algemeen kan men zich met het denkbeeld der Regering niet vereenigen, om de bestemming der gelden, uit verbeurde gagie voortgevloeid, aan de aanwijzing der monsterrol over te laten. Integendeel acht men het uit meer dan een oogpunt nuttig en noodzakelijk, bij de wet zelve die bestemming te regelen. Laat men de zaak aan de monsterrol over, dan zal op dit punt eene niet wenschelijke ongelijkheid tusschen het eene en het andere schip blijven heerschen. Te gelijk zal dan wel het gebruik blijven bestaan, om deze gelden in de kas eener instelling ten behoeve van den zeemanstand te doen storten. Maar hoe nuttig dergelijke instellingen mogen zijn, nog van meer belang moet het worden geacht, een middel niet uit de hand te geven, om de schepelingen tot getrouwe pligtsbetrachting te nopen. Verdeeling der verbeurde boeten onder de schepelingen komt dus het meest in aanmerking, hetzij dan voor het geheele bedrag, hetzij, indien er liefdadige instellingen zijn die deze bijdragen niet missen kunnen, voor een gedeelte. De regtvaardigheid gebiedt zelfs eenigermate die handelwijze, daar de straf van den eenen schepeling in menig geval den arbeid van den anderen verzwaart, en de niet-gestraften dus eenige aanspraak hebben op vermeerdering van loon uit dezen hoofde.

Art. 14. Algemeen wilde men hier onder de stukken, die aan boord van het schip aanwezig moeten zijn, ook de tegenwoordige wet hebben vermeld. Sommigen wilden nog een stap verder gaan en een afdruk dier wet op eene voor alle schepelingen toegankelijke plaats van het schip hebben aangeplakt.

Art. 23. Over het hoofdbeginsel van dit artikel, de onvervreemdbaarheid van de gagie der schepelingen behoudens enkele restrictien, waren de gevoelens verdeeld. Terwijl de meerderheid de opneming van dat beginsel in de wet allezins toejuichte, en daarin het eenig afdoend middel zag, om aan erkende misbruiken, nog onlangs in het werkje: *Zeemansleven en zeemansregt* met levendige kleuren geschetst, een einde te maken, vonden verscheidene leden in dit onderdeel der wet groot bezwaar.

Hier wordt, zeiden deze leden, inbreuk gemaakt op de bepalingen van artt. 1177 en volgg. van het Burgerlijk Wetboek en tevens op het natuurlijk regt van ieder burger om over het loon van zijnen arbeid vrijelijk te beschikken. Nu is wel reeds van deze beginselen afgeweken bij de wet van 24 Januarij 1815 (*Stbl.* no. 5) omtrent het leggen van arresten en kortingen op tractementen, en bij die van 26 Mei 1849 (*Stbl.* no. 24) betrekkelijk de onvervreemdbaar-verklaring van militaire pensioenen en gagementen; maar daar geldt het belooningen, die door den Staat aan zijne dienaren worden verstrekt, en omtrent welker bedrag en wijze van uitbetaling de staatswetgever dus geacht kan worden bevoegd te zijn regelen te stellen. Hier daarentegen geldt het loon voor dienst of arbeid, voortgevloeid en geregeld bij een burgerlijk contract. Mag de staatswetgever daarin tusschen beide komen en, al is het met een goed doel, de regten van schuldeischers eigenmagtig benadeelen? Te meer moet men daarvoor huiverig wezen, omdat niet aan te nemen is, dat alle zoogenaamde slaapbazen en leveranciers van schepelingen, wier verkeerde practijken tot het artikel hebben aanleiding gegeven, oneerlijke lieden zijn, en omdat dan toch de goede trouw van menig zeeman ontwijfelbaar te wenschen overlaat.

Wilde men de zaak niet geheel laten op den tegenwoordigen voet, dan ware welligt, naar het oordeel dezer leden een middenweg in te slaan. Men zou bijv. een gedeelte der gagie arrestabel kunnen stellen voor andere schulden dan waarvoor die bij het artikel reeds verbonden of voor afstand vatbaar verklaard zijn. Welligt komt voor zoodanige uitzondering het handgeld in aanmerking, dat juist strekt om de kosten van uitrusting te bestrijden. Ook verdient het overweging, of de zaak der uitbetaling van schulden ten lasten van zeelieden, bij gelegenheid van de afmonstering, door tusschenkomst van den waterschout of den ambtenaar, die hem vervangt, niet administratief te regelen ware.

Art. 27. De instelling van een raad van tucht, die over wangedrag van den schipper uitspraak zou doen, werd door de leden zeer verschillend beoordeeld. Velen toonden zich zeer met dit denkbeeld ingenomen. Zij zagen daarin eene doeltreffende tempering van de discretionaire magt, die de wetgever wel aan den schipper moet toekennen, een afdoenden waarborg tegen misbruik. Vele andere leden daarentegen wraakten die nieuwigheid, vooral ook op grond dat daardoor al weder inbreuk werd gemaakt op de bestaande wetgeving en aan de kennisneming van het openbaar ministerie en van den gewonen regter onttrokken, wat uit den aard der zaak tot beider gebied behoort.

De voorstanders der instelling wenschten die echter in sommige opzigten gewijzigd te zien. Zij zou niet genoegzaam aan de behoefte voldoen, indien zij uitsluitend te Amsterdam zitting had. Integendeel wenscht men, dat in al onze voornaamste koopsteden een raad van tucht mogt kunnen optreden.

Werd dit denkbeeld gevolgd, dan zou men waarschijnlijk aan de instelling van een vast collegie vaarwel moeten zeggen, daar toch in iedere koopstad niet voortdurend hetzelfde personeel van zee-officieren en koopvaardijschippers aanwezig zou zijn. Maar daardoor zou dan ook aan het verlangen van eenige leden worden voldaan, die een blijvend collegie van dezen aard minder gepast rekenden dan een waarvan het personeel afwisselt en dat alleen optreedt bij het ontstaan van behoefte.

Al verder wenschte men de tusschenkomst van den Minister van Marine en dien van den Advocaat-fiscaal van het Hoog Militair Geregtshof te doen vervallen. De laatste is uit den aard zijner betrekking vreemd aan het onderwerp waarover de klagt loopt, en zou echter op het lot dier klagt eenen beslissenden invloed kunnen uitoefenen. Alles wat noodeloozen omslag te weeg brengt moest bij deze soort van strafvervolging vermeden worden.

Naar het algemeen gevoelen ontbreekt in het artikel een gewigtige waarborg tegen misbruik van het daarbij toegekend regt. De indiening der klagte moet namelijk aan eenen termijn gebonden zijn en die termijn zoo kort mogelijk gesteld worden. Volgens sommigen zou hij niet verder moeten worden uitgestrekt dan tot drie dagen nadat het schip zijne lading gelost heeft. Volgens anderen was het beter te bepalen dat de indiening der klagt voor de afmonstering van het scheepsvolk hier te lande moet plaats hebben. Men vergete daarbij niet, dat bij het onderzoek der zaak de schepelingen zullen moeten worden gehoord en dat men dezen alleen kort na de aankomst van het schip in zijne magt heeft.

Slotartikel. Vrij algemeen heeft men in de hier gemaakte uitzondering voor de koopvaardijschepen van beneden de 100 lasten bezwaar gezien. Er zijn koffen en galjoten van dat Charter, die in de groote vaart gebruikt worden en zelfs togten naar Bbina en Australië doen. Maakt men op deze schepen slechts een deel der bepalingen van het wetsontwerp toepasselijk, dan zal daarop vooral de tucht veel te wenschen overlaten, en dus aan de eene zijde de bemanning dier kleinere schepen het uitschot zijn; aan de andere zijde het bemannen der grootere schepen bezwaarlijker worden. Het uitzigt op meerdere vrijheid bij gelijk loon zou toch al ligt onze zeelieden verleiden, zich bij voorkeur op kleinere schepen te verbinden. Liever zag men daarom een anderen maatstaf voor de uit te zonderen schepen aannemen, bijv. het getal koppen dat aan boord is, of de bestemming van het schip. Zoodra een kleiner schip transatlantische reizen doet of zelfs naar havens van de Middellandsche of Zwarte zeeën bestemd is, bestaat genoegzame reden om daarop al de bepalingen der wet toepasselijk te maken, al is het dan ook dat enkele dier bepalingen buiten werking moeten blijven. In allen gevalle gelooft men, dat de Regering de op kleinere schepen toepasselijke bepalingen te zeer heeft beperkt. Al is het dat op zulk een schip eene bepaalde straf niet kan worden toegepast, ziet men niet in, waarom ook daar niet een strafregister kan worden gehouden en de bepaling van het 2de lid van art. 10 kan gelden.

De Commissie van Rapporteurs moet hier bijvoegen, dat na het onderzoek der wet in de afdeelingen, bij de vergadering een adres van de kamer van koophandel te Groningen is ingekomen, waarin krachtig wordt aangedrongen op het weglaten van het slotartikel, en zulks omdat daardoor bijna geheel de koopvaardijvloot der provincie buiten het bereik zou blijven van de hoofdbepalingen eener wet, die ook dit collegie lang gewenscht en nuttig noemt, en omdat daarvoor, zoo als het stuk in de bijzonderheden uiteenzet, geene afdoende reden bestaat. De Commissie van Rapporteurs acht zich verpligt de aandacht der Regering zeer bijzonder op dit adres te vestigen.

's Gravenhage, 21 Julij.

Bij koninklijk besluit van 9 Mei 1855, no. 59, is bewilliging verleend tot oprigting eener Geldersche Stoomboot-maatschappij, doch onder voorwaarde, dat zulks geene verandering brengt in de voorwaarden, welke verbonden zijn of zullen worden aan de door den koning aan de adressanten of aan een of meer hunner verleende of te verleenen concessien voor de stoombootdiensten, waartoe de vennootschap betrekking heeft.

— Z. M. heeft A. Nepveu, gewezen bediende ter Algemeene Lands-drukkerij, verleend een pensioen ten bedrage van ƒ 259 's jaars.

— Z. M. heeft herbenoemd en tot derzelver tegenwoordige functien bij continuatie aangesteld, de navolgende titularissen, als: tot kantonregter te Helmond, mr. J. B. Bots; tot plaatsvervangend kantonregter te Apeldoorn, D. Bas Bakker; tot plaatsvervangend kantonregter te Oud-Beijerland, mr. H. Los; tot griffier bij het kantongeregt te Enkhuizen, G. P. Nijhoff; tot plaatsvervangend kantonregter te Helder, P. Maats; tot plaatsvervangend kantonregter te Goes, mr. J. de Laat de Kanter; tot griffier bij het kantongeregt te Hindeloopen, P. Visser en tot kantonregter te Vollenhove, mr. D. G. Kortenhout van der Sluijs.

* H. M. de Koningin heeft gisteren weder op het paleis het Huis ten Bosch het middagmaal gebruikt, en was daarbij vergezeld van eenige leden, behoorende tot HD. Huis.

* H. K. H. Prinses Hendrik heeft gisteren bij HD. vader den Hertog van Saxen Weimar, het diner gebruikt. (Z. K. H. Prins Hendrik had zich naar Rotterdam begeven.)

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de Bellevue afgestapt de prins C. Esterhazy, vergezeld van HD. doctor Fidel Krayer, met gevolg komende van Weenen.

* De Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat, voor de daarvan te doene herstelling, de passage over de vlotbrug op het Zederikkanaal te Meerkerk zal zijn afgesloten van Dingsdag den 24 Julij tot en met Woensdag, den 15 Augustus aanstaande, gedurende welken tijd de gemeenschap zal kunnen worden onderhouden over de Kranenbrug en langs het begrinde jaagpad langs het genoemde kanaal, terwijl de voetgangers met eene bekwame boot zullen kunnen worden overgezet.

De Generaal-Majoor Graaf van Heerdt, heeft een zeer onrustigen nacht doorgebragt, waardoor zijn toestand niet is verbeterd.

* Het Staatsblad No. 69 behelst een besluit van 9 Julij 1855, houdende vernietiging van besluiten van den Gemeenteraad van Bleskensgraaf.

Het Staatsblad No. 100 bevat het besluit van 10 Julij 1855, houdende intrekking van 's Gravendeel als ligtingsplaats, en verandering in de attributen van sommige losplaatsen voor steenkolen in Zuidholland.

* Programma der uit te voeren muzijkstukken door het muzijkkorps van het 4de regement dragonders, onder directie van den heer J. G. Mulder, voor het Groot Paviljoen in het bosch, op morgen Zondag, des namiddags ten twee ure. No. 1. Marche door Mordach, 2o. Ouverture de l'opéra Ludovic, door Herold; 3o. Potpourri de l'opéra Haydée, door Auber; 4o. Air de l'opéra Cheval de Bronze; door Auber; 5o. Julia Walzer, door Labitzky; 6o. Adelaïde Polka, door Labitzky; Ouverture de l'opéra Zampa, door Herold; 8o. Air variée, door Kaiser; 9o. Potpourri sur des Thèmes Robin de Bois, door Weber; 10o. Indiane Valse, door Marchaillou; en 11o. Apollo's Strahlen Polka, door Kliegl. — Bij niet-uitvoering, tengevolge van ongunstig weder, zal dit programma den volgenden zondag uitgevoerd worden.

Den 10 Julij is de prins van Oranje te Cadix aangekomen. Hij bewaart de strengste incognito.

Gedurende de maand Junij 1855 heeft de opbrengst van den Aken-Maastrichtschen Spoorweg bedragen: aan reizigers *f* 4,997.01½. aan goederen enz. *f* 5,888.93½, aan verkochte schaal- en andere kolen *f* 11,851.27, Totaal *f* 22,737.22.

De stemgeregtigde deelhebbers der Nederl. Handel-Maatschappij, zijn uitgenoodigd tot eene bijeenkomst van het kies-collegie te Rotterdam, op Woensdag 22 dezer, ter verkiezing van eenen commissaris en eenen plaatsvervanger, in plaats van de heeren A. van Rijckevorsel Hz. als commissaris en G. J. Mees, als plaatsvervanger, die als zoodanig weder verkiesbaar zijn.

De onderstaande kennisgeving is aan de *Staats-Courant* ter mededeeling van regeringswege geworden:

„Bij deze wordt kennis gegeven, dat op den 11den Junij 1855 al de Russische havens, reeden, inhammen en kreeken van de Witte zee, van Kaap Orloff, 67° 11' 30" N. B. en 41° 22' 12" O. L., van Greenwich, tot aan Kaap Koriows, 67° 11' 30" N. B. en 43° 48' 42" O. L., daaronder bepaaldelijk begrepen de havens van Archangel en Onega, door eene genoegzame magt van schepen en vaartuigen onder mijne orders, gesteld zijn en blijven in eenen staat van strikte blokkade.

Voorts wordt bij deze verwittigd, dat al de maatregelen door het volkenregt en door de verschillende tractaten tusschen Hare Groot-Brittannische Majesteit en onderscheidene neutrale mogendheden gesloten, zullen worden gebezigd en toegepast, met opzigt tot alle schepen, die de gezegde blokkade mogten trachten te schenden.

Gedaan aan boord van H. M. schip *Maeanader*, voor Archangel, den 11den Junij 1855.

De kwartiermeesters en officieren van gezondheid bekomen, naar men ons berigt, sabels in plaats van degens.

— Naar men verzekert, zouden eenige officieren der marine aanschrijving hebben ontvangen van regeringswege, om zich gereed te maken, om met koopvaardijschepen naar Java te worden overgevoerd, ten einde eenige aldaar gestationneerde officieren af te lossen.

Men zoude zeer deze poging van het ministerie toejuichen, dewijl het daardoor zou toonen, ofschoon het door eigene middelen niet kan voorzien in eene noodwendige aflossing, dat het gretig elke gelegenheid wil aangrijpen, om de dienst onzer marine officieren doeltreffend, maar ook dragelijk te maken. (*Utr. Ct.*)

§ § **Maastricht**, 19 Julij. De Gemeenteraad verkeert hier in staat van ontbinding. Bij de plaats gehad hebbende periodieke aftreding van een derde der leden, is slechts een der uitvallenden herkozen, terwijl ook de heer Capitaine, voorzitter der Arrondissements-Regtbank alhier, als raadslid door een ander vervangen is. Dit heeft aanleiding gegeven dat zeven van de aangebleven leden, waaronder twee wethouders, onmiddellijk hun ontslag hebben ingediend. Na den afloop der verkiezingen, is aan den heer Capitaine eene serenade gebragt en gaan er thans lijsten van inteekening rond, om hem een geschenk, als bewijs van hulde en erkentelijkheid, aan te bieden.

Er heerscht over het algemeen eene groote ontevredenheid over den gang der gemeente-zaken. Men klaagt over gemis aan ijver bij sommige raadsleden, maar vooral over de bestaande neiging tot uitzetting der uitgaven en niettijdige herziening van het plaatselijk belastingstelsel, waardoor ontstane te korten in stadskas hadden kunnen worden voorgekomen. Wat nu het gevolg zal zijn der bestaande verdeeldheid, zal de tijd leeren. Het is te wenschen, dat alle weldenkenden de handen ineen slaan en in het vervolg door eendragtige zamenwerking goede keuzen zullen trachten te bevorderen. Velen betreuren het dat de heer Capitaine en vóór hem andere raadsleden zijn verwijderd of vrijwillig hun ontslag hebben genomen, wier doorgaand gedrag geene reden van afkeuring had gegeven. Het kan niet anders of de belangen der gemeente moeten daardoor lijden, zoodat het meer dan tijd wordt, dat de onverschilligheid van sommige kiezers een einde neme.

Uitslag der verkiezingen voor de Gemeenteraden.

Aduard. Herkozen H. Bennema en H. D. Hamming.
Appingedam. Herkozen Mr. R. T. Mees. Herstemming tusschen H. A. Verkade, M. J. Veldman, A. T. Vos en L. Nienhuis.
Bedum. Herkozen: G. H. Haverkamp en L. K. Wouda. Herstemming tusschen J. G. Allershof, G. S. Wiersema, J. J. Smit en D. van Setten.
Bierum. Herkozen: J. Poelman en W. J. Bakker. Herstemming tusschen K. K. Hofstee en J. van Weerden.
Finsterwolde. Herkozen: J. R. Roemeling en O. T. Nieborg.
Grijpskerk. Herstemming tusschen K. H. Meijer, H. Hofman H. Buining en E. Berghuis.
Haren. Herkozen: Mr. J. J. A. Quintus en R. Hoenderken.
Hoogezand. Herkozen. A. S. Kempenga, J. H. Hooites, J. Veenhoven Hz. en J. D. Boerma.
Hoogkerk. Herkozen; L. B. Iwema. Herstemming tusschen H. G. Marringa en R. R. Oosterhoff.
Kantens. Herkozen: B. F. Behingh en J. D. Elema.
Leek. Herkozen: J. Mulder. C. Reintjes en H. M. Juursema.
Middelstum. Herkozen: G. B. Esman en J. G. S Hopma. Herstemming tusschen S. K. Noordhof en E. G. Hoving.
Nieuwe Pekela. Herkozen: H. L. Heeres. Herstemming tusschen J. B. Werdmölder, G. B. Mellema, H. J. Lukas, R. de Weerdt en L. E. Tiktak.
Nieuwolde. Herkozen: R. H. Udema en J. J. de Groot.
Noorddijk. Herkozen: L. J. van Dijken en T. K. Geldersma.
Oldekerk. Herkozen; D. W. Beukema en J. E. Boersema.
Onstwedde. Herkozen: B. F. Harding en W. H. Karskens. Gekozen: K. M. de Haas. Herstemming tusschen W. A. Bruining en H. J. Smook.
Slochteren. Herkozen: H. W. Hemmes; Mr. J. D. Tresling, J. T. Huisman en J. S. Mulders.
Stedum. Herkozen: T. G. Post en A. O. Bonthuijs.
Termunten. Herkozen: J. G. Geertsema en G. A. Mensinga met 48 stemmen.
Uskwert. Herkozen: L. van der Tuuk en E. F. Mulder.
Vlagtwedde. Herkozen: Mr. F. Roessingh en J. A. Kraai jr.
Wildervank. Herkozen: L. J. Eerkes, D. H. Venema. Herstemming tusschen J. v. d. Tuuk en E. H. Lottering.
Zuidhorn. Herkozen: W. J. Zantinga. Herstemming tusschen J. Feringa, en J. A. Reinders.
St. Michiels-Gestel. Herkozen: M. van de Westerlaken en Joh. van den Oetelaar.
Rosmalen. Gekozen: L. van Erp, L. van Zantvoort en J. Maas.
Drunen. Gekozen: G. Vermeer en M. van Besouwen.
Boxmeer. Herkozen: Jhr. L. van Sasse van IJsselt. Gekozen: J. A. Rongen.
Heersch. Gekozen: T. Wolters. Overstemming tusschen J. Bevers en H. Verstegen.
Oirschot. Herkozen: H. de Croon, P. van Woensel en A. P. van de Ven.
Capelle (Langstraat). Herkozen: G. Vermeulen en W. van Es. Gekozen J. van der Hoek.
Coevorden. Herkozen: B. Cock. Overstemming tusschen J. H. Deurink en T. Stokman.
Druten. Herkozen: J. Meijer, J. W. de Kadt, H. van der Zandt en H. Hendriks.
Hontenisse. Herkozen: J. Sergeant, P. F. Krieckaert en E. F. Noël. Overstemming tusschen J. F. Meersschaert en J. F. Neve.
Lange Ruigeweide. Herkozen; A. Boer en P. Kastelein.
Middelharnis. Herkozen: G. Born. Gekozen: P. L. Slis en J. Veerman. Overstemming tusschen M. A. Kluit en Mr. P. du Rieu Jr.
Oudewater. Herkozen; A. M. Montijn en C. van Dam.
Roermond. Herkozen; Mijs, Guillon en Frenken. Gekozen. Strens, lid van de Tweede Kamer.
Sittard. Herkozen: Arnoldts, de Borman, de la Haije en Rutten.
Sneek. Herkozen: Mr. S. A. Verweij, S. Haagsma, M. J. van Gent en P. Risselada.
Weert. Herkozen: Bloemarts, van der Piepen en Clevers. Overstemming tusschen Truijens en Grispen.
Zierikzee. Herkozen: Jhr. J. L. de Jonge, Mr. W. C. de Crane, D. van der Vliet en Mr. C. J. Fokker.
Beemster. Herkozen: C. Hartog, A. de Heer, K. Admiraal en P. Jongens.
Rijp. Herkozen: C. H. Hagen. Gekozen A. Geel.
Beverwijk. Herkozen: H. Hovij. Overstemming tusschen J. F. Halder en P. Verhagen.
Assen. Herkozen: Mr. H. Vos, Mr. E. K. J. Bertling, J. F. Homan en H. W. Jansohn.
Smilde. Gekozen: H. van Veen, J. Bennema en B. Jonk... Overstemming tusschen J. V. de Wal, J. Joffers, J. L. Wolters.

Ingezonden Stukken.

[*Aangezien er eene fout was ingeslopen, plaatsen op verzoek van den Inzender nogmaals het ondervolgende stukje.* Red.]

Twee maal twee maakt.... vijf

De duivelskunstenaar.

Mijnheer de Redacteur!

Ik wist niet, uit welken hoofde den heer Mr. D. Lé... alhier, het lidmaatschap van een genootschap voor kunsten en wetenschappen was te beurt gevallen.

Nu ik het aantal stemmen in uwe courant heb gelezen, hetwelk voor dien heer voor het lidmaatschap van den Gemeenteraad *van de residentie* is verworven, moet ik echter wel erkennen, dat mij de oogen zijn geopend, want het Bestuur zeer veel tact heeft aan den dag gelegd, om ZEd. ter juister ure te benoemen tot lid van het Utrechtsch genootschap van Kunsten en Wetenschappen.

De zucht, die mij bezielt, om eere te geven wien toekomt, noopt mij u te verzoeken dit briefje in uw dagblad op te nemen.

Uit de Stembus, 18 Julij 55. *Een vijand van kunst maar niet van wetensch...*

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Maandag 23 Julij, LE POUR ET LE CONTRE, comédie en un a... ESTELLE, vaudeville en un acte; LA MARRAINE. ...deville en un acte; MYLORD TÊTE DUR Chanson... et une OUVERTURE à GRAND ORCHESTRE.

Advertentien.

De Zijden en Alpaca REGENJASSEN en REG... MANTELS van het Verkoophuis bevelen zich door hunne elegance en gemakkelijkheid. Ze zijn ligt en dun, niet het minst lastig bij den weg en reis van veelvoudig nut; ze dienen zoowel tegen ... als tegen regen, en niets is beter geschikt de spoedigen overgang van transpiratie tot verkoeling gen te gaan, daar zij wind en togt afhouden. De... zen zijn zeer goedkoop.

Waterdigte *Beenstukken*, *Kappen met Kragen*, ... *ten* en *Hoeden* voor Visschers, Jagers, Koetsiers, ...

Amsterdam, VERKOOPHUIS, Alkmaar, J. B... GERS, Gz.; Arnhem, W. A. COOPMAN; Bols... G. SCHRAKAMP; Dordrecht, T. VAN DIJL; Groni... J. B. MEDDENS; J. A. WREESMAN en J. GEU... Gorinchem, H. BRODERIJ; Haarlem, J. P. K... HAUS; 's Hage, H. W. TEUPKEN en H. MADL... Harlingen, P. L. MIRANDE, Pz.; 's Hertogenb... F. L. WELSCH; Leeuwarden, N. LEMEI; Nijme... GEBR. SWEMMELAAR; Rotterdam, J. A. KLING... C°. en P. G. VAN DER MAATH; Sneek, E. LEM... P. VAN STA; Utrecht, T. UHLENBROEK; Veen... Weduwe BOL; Winschoten, W. FEIS, Rz., e... GROENEVELD.

ELEGANTE en ZEER GOEDKOOPE P... PLUIES. (89...

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 21 Julij 1855.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	63½ $^{9}/_{16}$
Dito Certificat.	3	
Dito Dito.	4	93⅞ 94 ⅛
O. I. Leening.	4	
Amort. Syndic.	3½	90⅝
Hand.-Maats.	4½	
Belgie.		
Certificaten	2½	
D° *Rotschild*	2½	
Frankrijk.		
Obligatien	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	19 $^{3}/_{16}$
Dito Buitenl.	3	37½ ⅝
D° Binnenl. °/m.	3	31 $^{7}/_{16}$
Bew. Sp. Com.		4 $^{7}/_{16}$
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	3	39⅝ $^{9}/_{16}$
Dito uitgest.	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	
Dito 1828/1829	5	
Cert. 1831/1833	5	
Dito Dito	4½	
Dito *Hope*	4	78...
Dito *Stieglitz*	4	78...
Dito dito 5e Ser.	4	
Dito 1854	5	89...
Inschr. Assig.	6	
Certific. dito.	6	
Polen.		
Obligatiën	4	
Oostenrijk.		
Metaliek	5	61...
Dito bet. Amst.	5	72...
Dito Nation.	5	65...
Dito 1847	2½	81...
Dito 1851/1852	2½	31...

Mexic., te Lond. 3 pct. 21¼; dito Onb. 21⅛, ... Lond. p. s. 100. 2½ pct. 17$\frac{3}{16}$; Venez. Uitg. 1 pct. ...

Tot bijna onveranderde, doch zeer vaste prijzen lag... handel heden over het geheel niets belangrijks op.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven...